

МЕДИЦИНСКАЯ МИКОЛОГИЯ И ГРИБКОВЫЕ ЗАБОЛЕВАНИЯ
(MICOLOGIA MEDICALĂ ȘI INFECȚIILE MICOTICE)

E. Fejér, D. Oláh, S. Szatmáry, L. Szodoray, J. Uri

Akadémiai Kiadó, Budapest, 1966.

De la introducerea antibioticoterapiei a crescut frecvența infecțiilor fungice, mai ales cea a micozelor viscerale. Ca urmare a acestui fapt, lucrările și tratatele micologice, printre care și prezentul volum, dau un sprijin valoros pentru medicii de orice specialitate.

Cartea „Micologia medicală și infecțiile micotice” este o prelucrare și o completare a tratatului „Orvosi Mykologia”, apărut în 1957, cu renume în literatura autohtonă, fiind frecvent citată și în literatura de specialitate.

Cartea cuprinde trei capitole principale prezentate în 983 pagini: I. Relații botanice, II. Clinica micozelor, III. Cercetări în domeniul antibioticelor, mai ales asupra fungilor patogeni pentru om. Volumul este ilustrat cu 489 figuri și 28 de tabele și se bazează pe date bibliografice bogate și bine documentate.

În capitolul „Relații botanice” cititorul găsește descrierea înmulțirii, particularitățile morfologice și biologice ale fungilor, printre care există numeroși agenți etiologici ai diferitelor infecții umane și animale. Tot în acest capitol se tratează distribuția în natură, originea dermatofitilor precum și rolul artropodelor în răspândirea fungilor. Este larg prezentată problema clasificării fungilor. Capitolul „Clinica micozelor” descrie metodele de laborator ale infecțiilor micotice, iar în continuare dezvoltă detaliat etiopatogeneza, clinica, diagnosticul și tratamentul dermatomicozelor. În acest capitol este amplu prezentată alergica micotică și tablourile clinice bazate pe sensibilizarea micotică. În continuare autorii se ocupă cu infecțiile levurice, actinomicozice și infecțiile înrudite, precum și infecțiile micotice mai rar întâlnite. Un capitol aparte este rezervat pentru descrierea micozelor întâlnite în țările tropicale, a infecțiilor fungice la animale, a micozelor profesionale, cât și a profilaxiei lor. Ultimul capitol cuprinde date despre cercetările în domeniul antibioticelor: selectarea tulpinilor antagoniste, producerea antibioticelor, metode de izolare a antibioticelor etc.

Valoarea tratatului este mare prin faptul că nu se bazează numai pe date din literatură, ci și pe observațiile și cercetările îndelungate ale autorilor, fiind de folos nu numai dermatovenerologilor, dar și medicilor de laborator, internaiștilor, pediatriilor, oftalmologilor etc., la fel și medicilor veterinari și inginerilor agronomi.

L. Domokos, M. Péter